

ПУХОВ ГЕОРГІЙ ЄВГЕНОВИЧ

ПУХОВ ГЕОРГІЙ ЄВГЕНОВИЧ

(23.08.1916–03.08.1998)

Відомий вчений у галузі теоретичної електротехніки, обчислювальної математики та техніки. Займався теорією та експериментами у галузі стійкості енергетичних систем, досліджував безконтактні перетворювачі частот та електричні машини в системах синхронного зв'язку, параметричні й нелінійні електричні ланцюги, займався питаннями електричного моделювання для дослідження стрижневих систем в будівельній механіці. Запропонував новий метод «точкового обчислення», покладений в основу операційного методу аналізу електричних ланцюгів. Розвинув теорію квазіаналогового моделювання. Доцент і завідувач кафедр електричних машин і теоретичних основ електротехніки Львівського політехнічного інституту (1944–1948), викладач, завідувач кафедри теоретичних основ електротехніки, декан електромеханічного факультету Томського політехнічного інституту (1948–1953), засновник та завідувач кафедри теоретичних основ електротехніки та електричних приборів і пристроїв Таганрозького радіотехнічного інституту (1953–1957), викладач Київського інституту цивільного повітряного флоту (1957), керівник відділу Обчислювального центру АН УРСР (1958–1971), керівник відділу математичного моделювання та заступник директора Інституту електродинаміки АН УРСР (1971–1981), засновник та директор Інституту проблем моделювання в енергетиці АН УРСР (1981–1998). Доктор технічних наук (1951). Член-кореспондент НАНУ (1961), академік НАН України

(1967). Лауреат Державної премії УРСР в галузі науки і техніки (1982), заслужений діяч науки УРСР (1982).

Біографія: <https://www.nas.gov.ua/employee/puxov-georgii-jevgenovic>

Нагороди: <https://www.nbu.gov.ua/node/3035>

2026-08-23

Інформація з офіційного вебпорталу Національного репозитарію академічних текстів